

σαν διὰ τὴν ἐκλεκτὴν μου. Τοῦτο καὶ ἐγένετο ἔμαθον, ὅτι κατ'ὄκει εἰς τὸ δεῖνα μέρος, πλησίον τοῦ ἐκεῖ παντοπωλείου, καὶ ὅτι ἠδυνάμην νὰ τὴν ἐπισκεφθῶ. Ἦτο θυγάτηρ ὁμοφύλου τῆς ἐργάτου, ἣτις τὴν νύκτα διήρχετο τὰ καφνεῖα καὶ τὰ ζυθοπωλεῖα τραγυδοῦσα, τὴν δὲ πρῶταν κατεγίνετο εἰς τὰς οἰκιακὰς τῆς ἐργασίας.

— Αὐρίον, μαύρη μου ὠραία, καλὴν ἐντάμωσιν, τῆ εἶπον, καὶ τὴν ἀκαληνύκτησα.

Ἐκείνη ἐκ δευτέρου ἐγέλασε.

Τὴν νύκτα ἐκείνην δὲν ἐκοιμήθη καθόλου. Ἡ ἐντύπωσις, ἣν μοὶ διήγειρεν ἡ συμπαθὴς μαύρη, ἦτο τόσον ζωηρά, ὥστε ὁ νοῦς μου ὅλος καὶ ἡ καρδία μου ἐδεδυμένοντο ὑπὸ ταύτης. Ἦσθάνομην καῦσιν φοβερὰν. Νὰ ἀναγνωρίσω ὅτι ἡγάπων τὴν αἰθιοπίδα ἐκείνην μοὶ ἔκαμνε ἐντροπήν, ἀλλὰ πάλιν, ἐσκεπτόμην, ὅτι βεβαίως πάθος φοβερόν, ἔρως ἀγριος ἐνεφώλευσεν εἰς τὰ στήθη μου. Θεέ μου! ἀνέκραξα, καὶ νὰ γίνω οὕτω αἰχμάλωτος μιᾶς ποταπῆς μαύρης δούλης! Καὶ ἤνοιξα ὀρμητικῶς τὸ παράθυρον διὰ νὰ ἀναπνεύσω.

Ἡ νύξ ἦτο σιγαλὴ καὶ ὁ οὐρανὸς ἔναστρος. Πρὸ ἐμοῦ ἠπλοῦτο πεδιάς μελανίζουσα, καὶ ἡ σιγὴ ἐκείνη τῆς νυκτὸς συνδυαζομένη πρὸς τὸ μυστηριώδες τῆς νυκτίας ὥρας ἐπλημμύρισαν τὴν καρδίαν μου αἰσθημάτων εὐφροσύνων. Ἦμην χαρούμενος. Τάχα ἡ νύξ δὲν εἶνε μαύρη καὶ δὲν εἶνε συνάμα καὶ τόσον θελητικὴ καὶ ὠραία; Καὶ ἐνώπιον τῆς νυκτὸς καὶ τοῦ ἀγνώστου θεοῦ μου ὠμολόγησα ἀκουσίως, ὅτι ἡγάπων τὴν μαύρην ἐκείνην νεάνίδα.

Τὰς ὥρας ὅλας τῆς νυκτὸς διήλθον εἰς τὸ παράθυρον ἀγρυπνος, ἡ ἡμέρα ἦλθε καὶ ὁ ἥλιος πάλιν μὲ μετέφερεν ἐκ τοῦ κόσμου τῶν ὄνείρων εἰς τὸν κόσμον τῆς πραγματικότητος. Ἐπρεπε ὅμως νὰ τηρήσω τὴν ὑπόσχεσίν μου, νὰ ἐπισκεφθῶ τὴν κατοικίαν τοῦ καλοῦ ἐκείνου ἀντικειμένου.

Ἐδῶ-ἐκεῖ περιπλανηθεὶς ὀλίγον εὖρον τὸ παντοπωλεῖον καὶ εἶδον πλησίον ἐκείνου μίαν μικρὰν καὶ ρυπαρὰν καλύβην ἦτο αὕτη, βεβαίως, ἡ φωλεὰ τοῦ ἀραβικοῦ πτηνοῦ μου.

Εἰσῆλθον ἡχῶμα κατὰ γῆς καὶ χόρτα ἀπεξήραμένα ἀνωθεν, ὀλίγος πλίνθος καὶ πολλοὶ πάσσαλοι. Τοῦτο ἦτο τὸ ὑλικόν, ἐξ οὗ ἀπηρτίζετο ἡ καλύβη τῶν ἀγρίων ἐκείνων ἀνθρώπων. Σιδηρὰ παντοῦ καὶ πῦρ φλογώδες ἀσβεστον εἶς τινα γωνίαν. Οὐδένα εἶδον εἰσερχόμενος μετὰ στιγμὴν ὅμως διέκρινα κχοτράχζλον γρατῆαν μύλις κινουμένην.

— Καλὴ μέρα, γερόντισσα, τῆ εἶπον, καὶ στραφεῖσα ὀλίγον μὲ ἀντεχαιρέτισε δειλῶς.

Ἦτο αὕτη ὄψις φρικώδης. Μαύρη καὶ ρυπαρὰ, κεκυρωμένη ἐκ τῶν πολλῶν γηρατειῶν τῆς καὶ συνηγῆ, ἴσως ἐκ τῶν δοκιμασιῶν τοῦ ταλαιπώρου βίου τῆς, ἐνεποίει οἶκτον καὶ ἀποστροφὴν.

Ἄλλὰ καθ' ὃν χρόνον ἔκαμνον τὰς πα-

ρατηρήσεις μου ταύτας, αἴφνης στραφεῖς βλέπω ἐνώπιόν μου τὴν μαύρην ἐκείνην, τὸν δαιμόνιον ἄγγελον τοῦ ἔρωτός μου. Εἶχον δίκαιον, καὶ ἡ λευκὴ ἡμέρα τὴν ἐδείκνυεν ὠραίαν. Ἦτο ὠραία αἰθιοπίς προκαλοῦσα τὸν θαυμασμόν καὶ ἐγείρουσα τὴν συμπάθειαν πάντων. Ἐχει καὶ ἡ φυλὴ αὕτη τὸ ὠραῖόν της. Καὶ πῶς ὄχι; μήπως ἡ ὠραιότης εἶνε ἀποκλειστικὸν δῶρον τῶν λευκῶν μόνον;

Μὲ ἐδέχθη ἡ νεάνις ἐκείνη μετὰ πολλῆς χαρᾶς, οἱ ὀφθαλμοὶ τῆς ἐσπινθηροβόλησαν, ἐκάθησα καὶ ἐκάθησε πλησίον μου. Πιστεύσατε, ἀπαισιόδοξοι ἀναγνώσται, εἰς τὴν εὐτυχίαν μου! Ἐφόροι κοκκίην καμίζαν, ἣτις ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὸ μέλαν χρώμα τῆς, τὴν καθίστα ὠραιότεραν.

— Καὶ αὕτη ἡ γρατῆα, τὴν ἠρώτησα.

— Εἶνε ἡ μήτηρ μου, μοὶ ἀπήντησεν. Ἀπαντῶσα δὲ εἰς σχετικὰς ἐρωτήσεις μου, μοὶ εἶπεν, ὅτι ἐγεννήθη ἐνταῦθα, ὅτι εἶνε χριστιανή, ὅτι ὁ πατήρ της εἶνε ἐργάτης, αἰθίωψ καὶ ἐκείνος, καὶ ὅτι τὸ μόνον, ὅπερ γνωρίζει, εἶνε, ὅτι τὴν μητέρα της τὴν ἔφερον ἕνα ξένο καράβι καὶ τὴν ἐπώλησαν, ὡσὰν σκλάβαν, ἀντὶ δύο σάκκων ἀλεύρου καὶ ὀλίγου ἐλαίου εἰς ἕνα πολὺ εὐγενῆ κύριον.

Τὴν στιγμὴν ταύτην κατὶ τι ἀνεπόλησα, καὶ στραφεῖς ἵνα παρατηρήσω τὴν γρατῆαν ἐκείνην, ὦ! φρίκη, εἶδον ἐνώπιόν μου, ὑπὸ φρικωδέστεραν ὄψιν, τὴν τύραννον τῶν παιδικῶν μου χρόνων ἦτο ἡ ἰδία. Ἡ μήτηρ μὲ ἐβασάνισε κατὰ τὴν παιδικὴν μου ἡλικίαν, ἡ θυγάτηρ τῆς μοὶ ἐνέπνευσε τὸν θερμότερον ἔρωτα κατὰ τὴν νεανικὴν.

Θεέ μου! συνδυασμοὶ ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ. Ποία τάχα μυστηριώδης ἄλυσις συνδέει τοιαύτας ἀντιθέσεις;

Καί, κρατήσας τὴν καρδίαν μου, ἐστράφη, διὰ νὰ παρηγορηθῶ, πρὸς τὴν ἐρωμένην μου, διότι ἦτο ἀληθὲς ὅτι τὴν ἡγάπων.

Τὰ βλέμματά μου ὅμως αἴφνης ἐθαμβώθησαν. Ἡ καλλονὴ τῆς μαύρης ἦτο ἐξαισία, πλὴν ἡ ὁμοίότης τῶν πλατέων χειλέων της πρὸς τὰ τῆς μητρὸς της, ὁ τύπος ἐκείνος ὁ κρύφιος, ὁ συνδέων τὴν μητέρα πρὸς τὸ τέκνον, ἡ ὑπὸ τὴν ὠραιότητά της λαθάνουσα ἰδέα τῶν χαρακτηριστικῶν τῆς ἀπαισίας ἐκείνης ὄψεως, μοὶ κατέστρεψαν τὰ πάντα. Ἦσθάνθη ὅτι αἱ ἀναμνήσεις τῆς παιδικῆς μου ἡλικίας διετηροῦντο ἀκόμη τόσον ζωηραί, ὥστε νὰ καταπνίξωσι καὶ τὸν σφοδρότερον ἔρωτά μου. Ἐπασχον κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην καὶ ὑπέφερον ἐσωτερικὴν διαμάχην. Καὶ ἐπιθυμῶν νὰ ἀνακουφίσω ἐμαυτὸν κἄπως, ἀνεκάλουν τὰς στιγμὰς τῆς παρελθούσης νυκτὸς, ἃς εἶχον διέλθει εἰς τὸ ζυθοπωλεῖον, ὅτε κατὰ πρῶτον εἶχον γνωρίσει τὴν μικρὰν ἐκείνην μαύρην.

Πλὴν εἰς μάτην τὸ πᾶν εἶχεν ἐν ἐμοὶ σβεσθῆ. Οὐδὲν πλέον ἠσθάνομην ἢ φρίκην καὶ θαυμασμόν. Μετὰ πάροdon τῶν ἐπὶ τῶν ἐπέρωτων ἡ καταγραμμένη ἐκείνη ὑπαρκτὴς νὰ σβέση τὴν φωτεινότεραν λαμπράδα τῆς καρδίας μου. Ἦτο, φαίνεται,

πεπρωμένον νὰ μοὶ πικράνη καὶ τὴν γλυκυτέραν στιγμὴν τοῦ βίου μου.

Αἱ συμπτώσεις καὶ τὰ παράδοξα ἃς διέπωσι τὰς τύχας τοῦ κόσμου τούτου! εἶπον καὶ ἐκκενώσας αὐθις τὴ θυλακίον μου εἰς τὴν χεῖρα τῆς νεάνιδος ἐκείνης ἀπῆλθον.

Τὴν ἐχαιρέτισα καὶ τῆ εἶπον, ὅτι θὰ τὴν ἐνθυμούμαι ἐκείνη ἐγέλασε καὶ εἶδον τὸν τρίτον ἐκείνον γέλωτά της μὲ ὄμμα ἀπαθὲς καὶ ἀδιάφορον.

Ἀνεχώρησα σκεπτόμενος καὶ πιστεύων, ὅτι αἱ παιδικαὶ ἡμῶν ἐντυπώσεις κυριαρχοῦσι καθ' ὅλου μας τοῦ βίου.

Ἐν Λευκαδί.

ΝΙΚΟΛ. ΓΑ. ΣΓΑΜΑΤΕΛΟΣ

ΤΕΛΟΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΙ ΕΓΓΡΑΦΟΝΤΑΙ

εἰς τὰ *Ἐκλεκτὰ Μυθιστορήματα*, κατὰ πᾶσαν ἐποχὴν, ὑπολογιζομένης τῆς ἐτησίας συνδρομῆς εἰς 104 φύλλα.

Τόμοι «Ἐκλεκτῶν Μυθιστορημάτων» τῶν ἐτῶν Α', Β' καὶ Γ' δεδωμένοι στερεώτατα καὶ κομψότατα πωλοῦνται ἐν τῷ γραφείῳ ἡμῶν.

Ἐπίσης φύλλα τῶν *Ἐκλεκτῶν Μυθιστορημάτων* τοῦ Α' καὶ Β' τόμου πρὸς λεπτὰ 20 ἕκαστον, καὶ τοῦ Γ' πρὸς λεπτὰ 10.

Ἐν τῷ γραφείῳ ἡμῶν πωλοῦνται διάφορα

ΝΕΩΤΑΤΑ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ

Ἑλληνικὰ καὶ Γαλλικὰ.

Τὰ ἐσχάτως ἐκδοθέντα δέκα τεύχη τοῦ
ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟΥ ΙΑΤΡΟΔΙΚΑΣΤΙΚΗΣ
τοῦ **A. Lutaud**

τροποποιηθέντος συμφώνως τῇ Ἑλλην. Νομοθεσίᾳ ὑπὸ τοῦ ἐν τῷ Ἑθν. Πανεπιστημίῳ ὑψηλοῦ τῆς Ἰατροδικαστικῆς κ. *A. Δ. Καλλιθεωκᾶ*, πωλοῦνται ἐν τῷ γραφείῳ ἡμῶν ἀντὶ **λεπτῶν 80** ἕκαστον, ταῖς ἐπαρχίαις δὲ καὶ τῷ ἐξωτερικῷ ἀποστέλλονται ἀντὶ **λ. 80**.

Ε Β Δ Ο Μ Α Σ

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ

ΔΙΒΥΘΥΝΤΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ Μ. ΔΑΜΒΕΡΓΗΣ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΜΕΤΑ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ

Συνδρομὴ ἐτησίᾳ καὶ προπληρωτέα

Ἐν Ἀθήναις :

Ἐν Ἑλλάδι δρ. 10. Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ φρ. χρ. 12.

ΕΞΕΔΟΘΗ

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

εἰς ἴδιον τεύχος ἐκ σελίδων 400
καὶ πωλεῖται ἐν τῷ Γραφείῳ ἡμῶν ἀντὶ δραχμῶν 2.

ΠΟΙΗΤΙΚΟΣ ΑΝΘΩΝ

Ἐν Α' καὶ Β' τόμοις τοῦ ἀρίστου ποιητικοῦ περιόδικου τῆς Ζακύνθου, πωλοῦνται ἐν τῷ Γραφείῳ ἡμῶν ἀντὶ δρ. 8. Ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις καὶ τῷ Ἐξωτερικῷ ἀποστέλλονται ἀντὶ δρ. 9.

ΩΡΑΙΟΣ ΧΑΡΤΗΣ ΧΡΩΜΑΤΙΣΤΟΣ δι' ἐξ-
ώφυλλα κλ. πωλεῖται ἐν τῷ γραφείῳ τῶν «Ἐκλεκτῶν
Μυθιστορημάτων».

ΣΥΛΛΟΓΗ πλουσίᾳ στοιχείων καὶ κοσμημάτων διὰ

ΜΕΓΑΛΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ

ἐκομίσθη ἐσχάτως εἰς τὸ τυπογραφεῖον τῆς **Κορίν-
νης**, ὁδὸς Πατησίων ἀριθ. 9.

ΜΕΛΑΝΗ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΗ ΑΓΓΛΙΚΗ εἰς
τενεκέδες ἐκ μιᾶς ὀκάς καὶ 70 δραμιῶν πωλεῖται ἀντὶ
δρ. 4, 25, ἐν τῷ γραφείῳ τῶν «Ἐκλεκτῶν Μυθιστο-
ρημάτων».